

af advokat, dr.jur. Jan Schans Christensens: »Eneudredning om partsbegreb og tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning«, udgivet af Erhvervsministeriet i september 1996, side 101 ff., at en række andre EU-lande i deres nationale lovgivning har hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til parlamentsudvalg.

Det foreslås, at den ansvarlige minister skal kunne videregive fortrolige oplysninger vedrørende kriseramte institutter m.v. til Folketingets stående udvalg som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen. De pågældende folketingsmedlemmer, der modtager oplysningerne, vil i medfør af § 240 c, stk. 6, blive omfattet af tavshedspligten i stk. 1.

Videregivelse af fortrolige oplysninger forudsætter, at et forsikringsselskab er kriseramt og som følge heraf er trådt i betalingsstandsning, overdrages, er under konkurs, likvidation eller rekonstruktion.

Denne betingelse tilsigter at afgrænse de tilfælde, hvor en videregivelse til Folketingets stående udvalg er særlig relevant for den parlamentariske kontrol. Finanstilsynet og andre myndigheder, herunder især skattemyndighederne, vil i en sådan situation være tæt involveret i afviklingen, overdragelsen eller rekonstruktionen m.v. af instituttet.

Til nr. 5

Rigsrevisionen har ved brev af 10. november 1998 til Økonomiministeriet påpeget, at statsrevisorernes status som revisorer af statsregnskabet i henhold til grundloven i sig selv konstituerer hjemmelen til videregivelse af fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet. Rigsrevisionen finder derfor, at statsrevisorerne bør indføres i loven som berettigede til at modtage de nævnte oplysninger med tavshedspligt til følge.

Rigsrevisionen er indføjet i lovforslaget som berettiget til at modtage fortrolige oplysninger. Der er i den forbindelse tale om at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er Rigsrevisionens deltagelse i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Grundloven konstituerer i sig selv en hjemmel for statsrevisorerne til at indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og

som skønnes af betydning for udførelsen af statsrevisorernes arbejde. Det findes derfor hensigtsmæssigt også at indføre statsrevisorerne i loven som berettigede til at modtage fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet.

Til nr. 6

Ændringsforslaget indebærer, at partsbegrebet i loven udvides, således at f.eks. kunder i et forsikringsselskab bliver betragtet som parter i sager, der vedrører kundens forhold i forsikringsselskabet.

Baggrunden for forslaget er, at det særlige partsbegreb i de gældende finansielle love, der afskærer kunder i et finansielt institut fra rettigheder, som følger af de almindeligt gældende forvaltningsretlige regler, bør ændres.

De gældende regler indebærer f.eks., at en kunde, der klager over et forsikringsselskabs behandling, ikke kan få adgang til nogen oplysninger overhovedet, selv om det faktisk er kundens oplysninger, der danner grundlag for, at Finanstilsynet iværksætter en nærmere undersøgelse af forsikringsselskabet. Samme kunde kan heller ikke klage over Finanstilsynets afgørelse til Erhvervsankenævnet, da vedkommende ikke betragtes som part, selv om afgørelsen på mange måder også retter sig til kunden. Bestemmelserne rammer særligt de mindre erhvervs-kunder, der ikke kan indbringe sagen for de private ankenævne, og som derfor er tvunget til at indbringe sagen for domstolene, hvilket både er tidkrævende og økonomisk meget byrdefuldt.

Det er klart, at langt størstedelen af Finanstilsynets afgørelser, f.eks. for så vidt angår krav til solvens, regnskab m.v., alene involverer de finansielle institutter som parter, men det er forslagsstillernes opfattelse, at det ved afgørelser, der også har virkning for andre end det finansielle institut, bør sikres, at elementære rettigheder som klageadgang og aktindsigt gælder for alle, der berøres af afgørelsen.

Dette synspunkt støttes da også af juridiske eksperter. Senest har således advokat, dr.jur. Jan Schans Christensen i »Eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning« på side 167 anført følgende betragtning: »På den anden side har indførelsen af det særlige partsbegreb også medført, at man uden at det er klart, om man har ønsket denne virkning - i meget vid udstrækning har afskåret Finanstilsynet og Erhvervsankenævnet fra på